

1909	1909	1910	1911	1911	1911	1912	1913	1914	1914-1918	1914	1915	1916	1916
De heer J. Truijen treedt af als voorzitter van de Limburgsche Landbouwbond, hij wordt opgevolgd door de heer J. TH. Verheggen.	De Limburgsche Landbouwbond houdt een landbouw-tentoonstelling in Roermond, deze werd onder andere bezocht door twee leden van het Koninklijk Huis.	Nederlandse melkkoeien gaven in 1910 per jaar zo'n 2500 liter melk. Ter vergelijking: in 1950 gaf een gemiddelde koe 4000 liter per jaar en in 2020 zelfs 8200 liter per jaar.	In de lente van 1911 raakte de Nederlandse landbouw in rep en roer door het uitbreken van mond- en klauwzeer. De eerste gevallen werden vastgesteld in Zuid-Limburg. Toen de ziekte in december 1911 eindelijk was uitgewoed, had ze op 71.518 bedrijven geheerst.	Het Christoffelhuis in Roermond wordt gehuurd om de interne organisatie van de Limburgsche Landbouwbond te huisvesten. In 1914 werd een groter pand aan het Stationsplein in Roermond betrokken.	Vanaf 1911 maakt de Limburgsche Landbouwbond deel uit van de Nederlands Boerenbond (voorloper KNBVB) en van 1901-1920 was de organisatie lid van het Koninklijke Nederlandse Landbouwwcomité.	Bouw van de eerste kas in Venlo, 3 are tegen een prijs van f 1388,-.	De Maastrichtse botermijn draait op volle toeren, 92 procent van de aangevoerde boter wordt afgezet in België en Duitsland.	Landbouwbelaan is de naam van een coöperatieve agrarische in- en verkoopvereniging die in 1914 werd opgericht als 'Vereniging Landbouw-belaan', zijnde de aan- en verkoopvereniging van de Limburgsche Landbouwbond.	WO I. Boeren en arbeiders werden onder de wapenen geroepen en er waren uitvoerbeperkingen waardoor overschot op de binnenlandse markt ontstond van landbouwproducten. Het areaal nam af.	De regering ging over tot de oprichting van een rijksgraanhandel, die in het buitenland aankopen deed en de geïmporteerde granen als meel op de Nederlandse markt bracht tegen lage prijzen.	De tweede veiling in Venlo: de 'Coöperatieve Veiling-Vereeniging (CVV)' werd opgericht, omdat tuinders buiten Venlo twee maal zoveel veilingkosten moesten betalen als de Venlose tuinders die lid waren van het Tuin- en Landbouwcasino.	Oprichting Coöperatieve Vereniging van Suikerbieten-verbouwers, om zo sterk mogelijk te staan tegenover de suiker-fabrieken.	De distributiewet trad in werking: de overheid kreeg de bevoegdheid kreeg bepaalde teelten te beperken of te verbieden.
INITIATIEVEN LLTB		AGRARISCH ALGEMEEN		INITIATIEVEN LLTB		AGRARISCH ALGEMEEN		INITIATIEVEN LLTB	AGRARISCH ALGEMEEN		INITIATIEVEN LLTB		AGRARISCH ALGEMEEN

Tuinbouw wordt steeds belangrijker

PAUL LOGISTER
Binnen de Limburgse Landbouwbond speelde de tuinbouw begin vorige eeuw aanvankelijk een ondergeschikte rol. Er werd vooral over de boerenbond gesproken.

1906-1916

Toch ontwikkelde de tuinbouw zich vanaf die tijd geleidelijk tot een belangrijke inkomstenbron. Het feit dat er binnen de bond in deze periode relatief weinig aandacht aan de tuinbouw werd besteed, heeft te maken met de verhouding tussen de tuinders uit Venlo en de omliggende dorpen. In de volksmond de gardeniers en de boeren genoemd.

De gardeniers die waren aange-

sloten bij het Venlosche Land- en Tuinbouwcasino, hadden in 1902 met een overgrote meerderheid besloten zich bij de Limburgsche Landbouwbond aan te sluiten. Maar het casinobestuur weigerde de reglementen aan de eisen van de bond aan te passen en besloot de zaak te laten rusten, waardoor de aansluiting niet tot stand kwam.

Naar verluidt waren de tuinders destijds niet zo op de bond gesteld, omdat het een landbouwbond was ‘waarop zij niet waren georiënteerd’.

Naast het casino bestond er in Venlo vanaf 1904 een afdeling van de Limburgsche Landbouwbond. Hoewel het casino een onafhankelijke organisatie bleef, werd wel met de afdeling van de boerenbond samengewerkt.

In Venlo was er op dat moment nog geen veiling voor tuinbouwproducten, omdat de meeste tuinders er de voordelen niet van inzagen. Ze verkochten hun producten via tussenpersonen, die te weinig betaalden. Dat was aanleiding voor vertegenwoordigers van onder meer de boerenbond, de Kamer van Koophandel en gemeente Venlo om de komst van een veiling voor te bereiden. Dit resulteerde in 1908 in de oprichting van de Venlosche Veilingsvereniging.

In 1909 werd er al voor ruim 252.000 Reichsmark, indertijd een veelgebruikt betaalmiddel in Venlo, omgezet. Vier jaar later was dat al verviervoudigd tot ruim 1,3 miljoen Reichsmark. Deze ontwikkeling werd mede veroorzaakt door de aanvoer van producten uit de dorpen rondom

Venlo, waar een groeiend aantal boeren op tuinbouw overstapte.

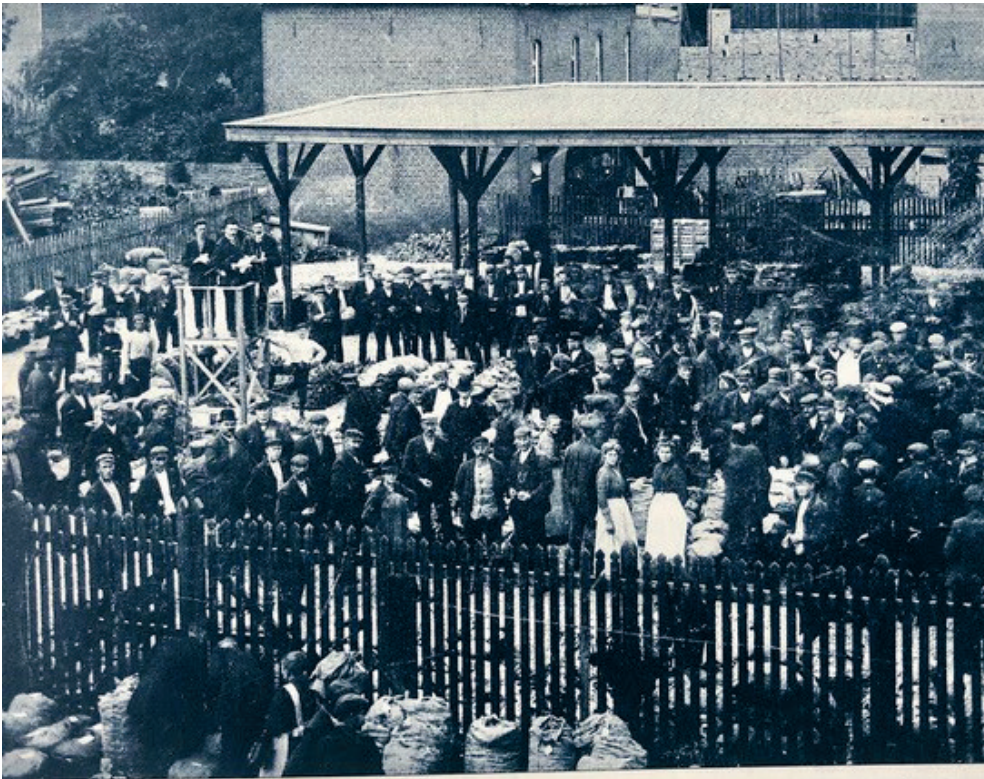
De verhouding tussen de gardeniers uit Venlo en de tuinders uit de dorpen verslechterde zienderogen. Leden van het casino wilden de boeren meer veilingprovisie laten betalen. Het zoveel mogelijk weren van producten die niet uit de directe omgeving van Venlo kwamen, zette nog meer kwaad bloed bij de boeren.

Aangezien de Venlosche Veilingsvereniging haar beleid niet wilde veranderen, probeerden de tuinders langs andere wegen hun producten te verhandelen. In Duitsland een veiling starten bleek een onhaalbare kaart. Daarom werd besloten tot de oprichting van de Coöperatieve Veiling-Vereeniging. De tweede veiling in Venlo was daarmee een feit.

1896 - 2021

De LLTB bestaat dit jaar 125 jaar. In Nieuwe Oogst is er volop aandacht voor dit jubileum. Gedurende dit jaar verschijnt elke derde zaterdag van de maand een speciale jubileumpagina. Elke keer wordt een decennium met de belangrijkste gebeurtenissen uitgelicht én is er aandacht voor actualiteiten rondom de jubileumactiviteiten die de LLTB organiseert. In deze tweede aflevering gaan we onder andere in op de ontwikkelingen in de tuinbouw in Venlo.

De eerste open veilingzaal van de Coöperatieve Veiling-Vereeniging aan de Havenstraat in Venlo.

Imkers brengen hun bijenvolken naar een bloeiende kersenboomgaard in Amby. Foto's: Archief LLTB

‘We willen vooral leden hun verhaal laten vertellen’

PAUL LOGISTER
Het LLTB-jubileumfeest in september moet niet alleen een feest worden van en voor leden, maar vooral door leden. Stuurgroep lid Marlie Coumans vertelt hoe het met de voorbereidingen staat.

INTERVIEW

Op welke manier wil de stuurgroep leden bij het organiseren betrekken?
‘Een stuurgroep met een afvaardiging van het LLTB-hoofdbestuur, de communicatieafdeling en de verschillende regio's kwam met een aantal ideeën. Om er zeker van te zijn wat de leden willen, hebben we een enquête uitgeschreven. Daar kwam ongeveer hetzelfde uit als wat wij als stuurgroep voor ogen hadden. ‘Kort samengevat: de leden willen graag een jubileumboek, maar ook een documentaire

en uiteraard een feest. We hebben een aantal klankbordgroepen samengesteld, die zich buigen over het boek, de documentaire en het feestweekend. In iedere klankbordgroep zijn de drie regio's vertegenwoordigd.’

Hoe belangrijk is de rol van de leden hierin?
‘Waar het vooral om gaat, is dat de leden in het boek en in de documentaire hun verhaal kunnen vertellen. Voor het feestweekend

hebben we bewust gekozen voor een festivalopzet. Dat betekent dat er verschillende activiteiten gelijktijdig plaatsvinden op de feestlocatie, waaronder een heilige mis.’

Hoe leeft het jubileum onder de leden?
‘Ik denk dat wanneer je als vereniging 125 jaar bestaat, je daar met recht trots op mag zijn. Dat merk je ook bij leden. Je ziet het bijvoorbeeld aan de aanwas van de jongere genera-

tie die heel betrokken is. En uiteraard is er de meerwaarde van een goede belangenbehartiger. Daarnaast speelt op dit moment heel veel binnen de sector. Alleen kun je het wel sneller, maar samen sta je sterker.’

In welke vorm wordt het feest voor de leden georganiseerd?
‘Het is natuurlijk afwachten hoe het op dat moment staat met eventuele coronamaatregelen. Maar wij gaan ervan uit dat dit het eerste agrarische feest wordt waar we elkaar we weer echt kunnen ontmoeten. We bekijken nu wat er binnen dat kader allemaal mogelijk is. ‘Het zou natuurlijk super zijn wanneer we elkaar in september weer de hand zouden kunnen schudden of op z'n minst bij elkaar mogen komen. Mocht het feest door corona niet door kunnen gaan, dan wordt het jubileumweekend een jaar verschoven. Het boek en de documentaire komen er dit jaar sowieso.’

Ik denk dat wanneer je als vereniging 125 jaar bestaat, je daar met recht trots op mag zijn. Dat merk je ook bij leden. Je ziet het bijvoorbeeld aan de aanwas van de jongere generatie.

Marlie Coumans, lid van de stuurgroep

Foto: LLTB